

การพัฒนาทักษะการอ่านเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับฝึกได้
โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา โรงเรียนบ้านโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย

The development of reading and writing skill of mental deficiency students through
concentrated language encounters at Ban Nonpodeang school, Amphoe Pakao, Changwat loei

ไศรยา ธีรบุญประกอบ¹ พรสวรรค์ ศิริภักจนารณ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการสอนอ่านและเขียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในการอ่านและเขียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้ โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้ กลุ่มอายุ 8-9 ปี จำนวน 10 คน โรงเรียนบ้านโนนปอแดง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย หนังสือส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง กากับหงส์ แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan : IIP) โดยใช้วิธีการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงเสียงคำและเขียนคำ จำนวน 4 ชุด ชุดละ 10 คำ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที (t-test for Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการสอนอ่านทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ $E_1 / E_2 = 79.00/78.00$ และประสิทธิภาพการสอนเขียนทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ $E_1 / E_2 = 74.00/73.35$

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในการอ่านและเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่านเขียนวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษานักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

Abstract

The purposes of this research was to the effective of reading and writing skill for Thai language teaching of through Concentrated Language encounters of mental deficiency Students. The research compares the students' competency in reading and Writing both before and after using Concentrated Language encounters. The sample consists of mental deficiency Students of population selected by using Purposive Sampling. The instruments used in the research were (1) one course book for Thai language teaching of through Concentrated Language encounters of mental deficiency Students (2) the teaching plans (Individualized Implementation Plan : IIP) (3) the competency test on reading and writing 40 items

¹ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

and The collected data were statistically analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-test(Dependent Sample)

The research found that the course book for Thai language teaching of through Concentrated Language encounters of mental deficiency Students were effective. The Students study with through Concentrated Language encounters have significantly got the mean scores after studying higher than before studying at the 0.01 level.

Keywords: the development of reading and writing skill, concentrated language encounters, mental deficiency students.

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ อีกทั้งภาษาไทยเป็นภาษาการศึกษา ทุกวิชาต้องใช้ภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ ดังนั้นคนไทยทุกคนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องเรียนภาษาไทย และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย การให้ความรู้และฝึกฝนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมจึงมีความสำคัญในการแสวงหาความรู้ ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2530 เนื่องในงานสัมมนาวิชาการตอนหนึ่งว่า “ภาษาไทยมีความสำคัญมากในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และสำหรับความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติ ผู้รู้ภาษาไทยดี จะทำให้การเรียนวิชาอื่นดีไปด้วย” ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งใน จำนวน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้อง

เรียน โดยมีองค์ความรู้ ทักษะสำคัญและคุณลักษณะ เรื่องความรู้ ทักษะ และวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่า ภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ ที่สำคัญภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารที่ใช้ดำรงชีวิตรประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านและเขียนนับได้ว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษาระดับชั้น โดยเฉพาะชั้นที่เริ่มต้นของการเรียนรู้ ต้องให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้สอดคล้อง อกกับ เมื่อพิจารณาผลการ สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทยระดับประถมศึกษา ของกรมวิชาการ พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีสอนที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาไทยทั้งในด้านการฟังพูด อ่าน และเขียน เป็นวิธีสอนเพื่อการสอนสื่อสารที่เชื่อมโยงประสบการณ์ทางภาษา เป็นการเรียนรู้ภาษาที่มีความหมายของเด็ก และเป็นวิธีการสอนภาษาไทยวิธีหนึ่งที่มีขั้นตอนการสอนชัดเจน จากผลการประเมินและเปรียบเทียบ ความสามารถทางภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ปีการศึกษา

2534 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ เพื่อให้เด็กนักเรียนไทยทุกคนทั้งเด็กปกติและเด็กพิการได้มีการช่วยเหลือในการอ่านและเขียนภาษาไทยอย่างเสมอภาคตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (แก้ไขเพิ่มเติม 2545) และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 8 ที่กำหนดให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และสถานศึกษาได้ปฏิบัติตามแผนการศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ส่วนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำเป็นต้องตั้งอยู่บนฐานความเชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ ดังนั้นในฐานะที่ โรงเรียน เป็นสถานศึกษาที่มี หน้าที่จัดการศึกษาแก่ผู้เรียน จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง ตระหนักและเห็นความสำคัญ ถึงนวัตกรรมการศึกษา เพื่อพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มาร่วมในโรงเรียน

โรงเรียนบ้านโนนโปแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต2 เป็นโรงเรียนขยายโอกาส ที่ จัดการศึ กษาระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่3 ได้เห็นความสำคัญในการจัดการศึกษา ให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อให้เข้าถึงข้อมูลนักเรียนเบื้องต้น จึงได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน โดยการสำรวจเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และดำเนินการคัดกรองผู้เรียนจากครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระ สัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ปกครอง และนำนักเรียนจากการคัดกรองเบื้องต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลของนักเรียนชัดเจนและคำแนะนำที่ถูกต้องทางโรงเรียน ได้นำนักเรียน ที่คัดกรองจากครู ส่งวัดระดับสมอง (I.Q) โดย นักจิตวิทยาและ จิตแพทย์ วินิจชัย

ตามลำดับ ผลการตรวจพบว่านักเรียนในโรงเรียนบ้านโนนโปแดง มีนักเรียนที่มีระดับ สติปัญญาต่ำกว่าปกติ ในระดับฝึกได้ มีจำนวนค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มี 18 คน ได้แก่ กลุ่มอายุ 8-9 ปี มีจำนวน 10 คน กลุ่มอายุ 10-12 มีจำนวน 8 คน นักเรียนทั้งสองกลุ่มอายุ นี้มีความสามารถในการเรียนรู้ค่อนข้างช้า ความจำไม่ดี จำได้ไม่นาน การเรียนรู้ไม่ทันเพื่อน ความรู้ความสามารถทางการอ่านและเขียนอยู่ในช่วงความสามารถระดับน้อยถึงระดับอ่านและเขียนไม่ได้เลย เพื่อช่วยเหลือ นักเรียนและ พัฒนา ยกระดับ คุณภาพนักเรียน สำหรับ นักเรียนที่มีความต้อง การพิเศษให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษา ทางโรงเรียนจึงมีความสนใจ ทดลองใช้ รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับ เรียนรู้ได้ ชั้นประถมศึกษาในกลุ่มอายุ 8-9 ปี ให้มีทักษะพื้นฐานการอ่านและการเขียนในการแสวงหาความรู้ให้กับตนเองได้ และหากได้รับผลดีประการใด จะได้รูปแบบการสอนปรับใช้กับเด็กกลุ่มอายุ 10-12 ปี ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการสอนอ่านและเขียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในการอ่านและเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับฝึกได้โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้กลุ่มอายุ 8-9 ปี

จำนวน 10 คนโรงเรียนบ้านโนนปอแดง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นมี 2 ประเภท
คือ

1.เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1.1 หนังสือส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ชั้น

ประถมศึกษาปีที่1 เรื่องกากับหงส์

1.2แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized
Implementation Plan : IIP) โดยใช้วิธีการสอนภาษาไทย
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่2

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
ออกเสียงคำ จำนวน 2 ชุด ชุดละ 10 คำทดสอบโดยให้
อ่านออกเสียงทีละชุดและทดสอบเป็นรายบุคคล

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน
คำพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน2 ชุด ชุดละ 10
คำ โดยให้เขียนตามคำบอกจากชุดแบบทดสอบทีละชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการใน
ภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา2554 โดยได้ทำการทดลองสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้หนังสือส่งเสริมคุณ
ธรรมจริยธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องกากับหงส์
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ฝึกได้)
โรงเรียนบ้านโนนปอแดง จำนวน 10 คน โดยการ
ดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนสอนได้ดำเนินการทดสอบการอ่านและ
การเขียนของนัก เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับฝึกได้ จำนวน 10 คน แล้วจัดบันทึกข้อมูลเป็น
รายบุคคล

2. ดำเนินการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ทางภาษาตามแผนเฉพาะบุคคล(MP)

3. หลังสอนแต่ละแผนได้ดำเนินการทดสอบการ
อ่านและการเขียนในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมเป็น
รายบุคคล

4. เมื่อดำเนินการสอนทุกแผนการจัดกิจกรรม
ทำการทดสอบหลังเรียนและบันทึกผลเป็นรายบุคคล

5. เก็บรวบรวม มข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบและ
วิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกผล
การวิเคราะห์ออกเป็น การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัด
กิจกรรมการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและการ
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำพื้นฐาน
และการเขียนคำ จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ(Percentage)
ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
deviation) และการทดสอบที (t-test for dependent
sample)

ผลการวิจัย

ประสิทธิภาพการสอนอ่านและเขียนด้วย
กระบวนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา พบว่า
ประสิทธิภาพการสอนอ่าน เท่ากับ
79.00/78.00 ประสิทธิภาพการสอนเขียน เท่ากับ
74.00/73.35

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาไทยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญาระดับฝึกได้ โดยใช้วิธีสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษา ผลการเปรียบเทียบปรากฏว่า
นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือหนังสือส่งเสริมคุณธรรม
จริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องกากับหงส์ ทั้งการ

อ่านและเขียนมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีประเด็นนำมาอภิปรายผล หลังจากทดลองสอนภาษาไทยทักษะด้านการอ่าน และเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยใช้รูปแบบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการสอนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ดังนี้

1. การสอนภาษาไทย ทักษะการอ่านและเขียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ดีขึ้นซึ่งผลการทดลองสอนการอ่านกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ มีค่าเท่ากับ 79.00/78.00 และการสอนเขียนมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 74.00/73.35 ผลปรากฏดังนี้

1.1 แผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาขึ้นได้ออกแบบอย่างมีระบบตามขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งมีระบบขั้นตอนที่ชัดเจน ในการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและขั้นตอนการสอนในแผนมีกิจกรรมเสริมให้เหมาะสมกับวัยและสภาพปัญหาของผู้เรียน ออกตามการสอนตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของ ธอร์นไคด์ ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เกิดจากการฝึกฝนหรือการกระทำบ่อยๆ (Law of use) นอกจากนี้ยังส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เมื่อจบบทเรียนแล้วทำการประเมินผล ทำให้นักเรียนเห็นความสำเร็จของตนเอง เกิดความพอใจ มีขวัญและกำลังใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2533) ที่กล่าวว่า กิจกรรมเสริมในบทเรียน ยังช่วยฝึกย้ำซ้ำทวนกิจกรรมให้เกิดความ

เข้าใจ ตลอดจนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการสอนได้ผ่านการพิจารณา ข้อเสนอแนะตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนา มีการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะทุกขั้นตอน ทำให้การพัฒนาและออกแบบอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบ นักเรียนจึงเกิดการเรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล

1.2 หนังสือส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องกากับหงส์ เป็นหนังสือประกอบการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนเป็นที่น่าสนใจ มีภาพและตัวอักษรที่เหมาะสมในการเรียนรู้กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนจดจำและเข้าใจเรื่องราว นำสู่การเรียนรู้ในการอ่านและเขียนในบทเรียนได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับงานวิจัยเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ของสุริยา ตอพล (2541) ได้พัฒนาหนังสือและแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านพะไล อำเภอเมือง จ. จังหวัดนครราชสีมา ได้พัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จิราภรณ์ เขาวนา (2542) ได้สร้างหนังสือส่งเสริมการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง “เที่ยวเมืองนคร” ผลการวิจัยพบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ได้นั้นเกิดจากการได้รับสื่อหรือหนังสือที่มีประสิทธิภาพ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผลการเปรียบเทียบปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือหนังสือส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องกากับหงส์ ทั้งการอ่านและ

เขียนมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้อง กับ เอื้อมพร ยิ่งยืน (2550) ได้การพัฒนาทักษะการอ่านคำโดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ สุริยา ตอพล (2541) ได้พัฒนาหนังสือและแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้พัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และ บังอร แก่นจันทร์ (2544) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องเที่ยวงานพนมรุ้ง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หนังสือประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่สร้างขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เกี่ยวกับมาตราตัวสะกด และการอ่านจับใจความสำคัญ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาโดยใช้หนังสือส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องกากับหงส์ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับฝึกได้ จำนวน 10 คน พบว่า

1. ประสิทธิภาพการสอนอ่านและเขียนทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ มีทักษะการอ่านและการเขียนดีขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในการอ่านและเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่มีความ

บกพร่องทางสติปัญญา ระดับฝึกได้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาการศึกษานักเรียนที่มีความบกพร่องด้านอื่นๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาและสามารถ เรียนรู้ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. การเลือกสรรหนังสือประกอบการสอนหรือการเรียนควรมีอย่างหลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับสติปัญญา ความสามารถ และความ ต้องการของผู้เรียน

3. การสอนอ่านและเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา(สามารถฝึกได้)นั้น ครูควรสอนอ่านและเขียนแบบสอนย่ำซ้ำทวนและอย่างสม่ำเสมอให้ต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดและการฟังของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สามารถฝึกได้) โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

2. ควรมีการวิจัยการพัฒนาทักษะการคิดและการสื่อสารของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สามารถฝึกได้) โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

เอกสารอ้างอิง

สุริยา ตอพล . (2541). การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ .ม.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สุรางค์ โค้วตระกูล . (2533). จิตวิทยาการศึกษา .

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอื้อมพร ยั่งยืน. (2550). การพัฒนาทักษะการอ่านคำ

โดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์

ภาษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญาในระดับเรียนได้ . กศ .ม .

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่